

Uite cine controlează traficul acasă...

✍ Locotenent Constantin PIȘTEA
constantinpistea@presamil.ro

Eterna dispută dintre el și ea, având ca miză asimilarea statutului de „cocoș” al familiei, capătă culoare atunci când cel puțin unul lucrează în armată. Orgoliul masculin, însoțit de grade între zidurile unității, trebuie să facă față privirilor dulci-tăioase de dincolo de ușa apartamentului familial. Acasă, forțele aeriene se măsoară altfel.

Femeia urban-boemă

De pe bulevarde, zgomotul tocurilor își întinde tentaculele pe aleile bazelor aeriene. Femeia care lucrează printre aviatori își aranjează părul din mers, zâmbește continuu, este politicoasă și amabilă, rezistă provocărilor, răspunde cu măsură și arată impecabil, deși pare că nu a urmărit niciodată să epateze prin aspect fizic. Așadar, este naturală. Desprinsă dintr-o coastă de aviator, femeia își continuă povestea. Prezența ei încântă. Visând, ea își înfige adânc tocurile în pământ. Se încadrează în noul concept „urbanboheme”. Deși este ocupată mai mereu - muncește mult și din pasiune, nu uită să le dea mesaje prietenilor. Inspiră încredere și respect.

„Încă nu m-am gândit să mă căsătoresc”, spune sergentul-major Cristina Filip, controlor de trafic

aerian la Baza 90. „Am vrut să mă stabilizez pe o funcție, să fiu sigură de carieră, iar dacă mă hotăram să mă

mărit, aș fi avut nevoie de timp, mai ales că foarte probabil ar fi apărut și un copil. Toate la vremea lor”.

Și pentru sergentul-major Valentina Elena Mocanu, însoțitor de bord la Baza 90, momentul „da”-ului decisiv a fost amânat din diferite considerente. Este proaspătă licențiată în relații publice și comunicare, a practicat timp de cinci ani handbalul în orașul natal, Brăila, și lucrează în armată de 11 ani. „Poate pe viitor mă căsătoresc”, afirmă zâmbind. Păi dacă există un poate, oare cum ar trebui să fie viitorul soț? „Știți? Deja există!”

Vali și Cristina sunt urban-boeme. Muncesc, zâmbesc, visează.

Moștenirea Ecaterinei Teodoroiu

„M-a păcălit cu vorba”, crede sergentul-major Andreea Ipate, controlor de trafic aerian la Baza 71. Este de 13 ani în armată, iar soțul ei, cel responsabil de păcăleală, este plutonier la aceeași bază. Au o fetiță de șapte ani. „Buni moldovenii”, râde Andreea, „dar tot eu controlez traficul acasă”. Pentru că ambii săi părinți lucrau în armată pe când trebuia să ia o decizie cu privire la carieră, iar la televizor urmărea cu nesăț documentarele despre traficul aerian, Andreea a ales în consecință. „Îmi place ce fac și cred că este suficient.” Se simte împlinită, la fel ca și colega sa de turn, sergentul-major Carmen Mitrică. „Cred că am vrut să ajung în armată încă din clasa a IV-a. De la Ecaterina Teodoroiu mi se trage”. Soțul lui Carmen este pilot. Acasă nu sunt probleme de comunicare pentru că niciunul nu extinde tresa dincolo de gardul bazei. „Ne ajută faptul că suntem amândoi militari. Avem mai multe subiecte de discuție, ne sprijinim și respectăm reciproc”. Sunt căsătoriți de 16 ani și au doi băieți, de 15 și, respectiv, nouă ani.

Relaxați, comici, deosebiți

„E un om blând”, spune Maria Lungu despre soțul ei, fost maistru militar de radiolocație. Sunt căsătoriți de 28 de ani. „Ne înțelegem foarte bine și am simțit tot timpul că am fost apreciată pentru ce am făcut”, continuă Maria, ajutor de magazioner la Baza 90. Afirmația despre soț se extinde la toți bărbații din mediul militar: „Deși au foarte multe probleme, sunt oameni deosebiți”.

„Piloții militari sunt cei mai buni piloți”, menționează Vali, însoțitor de bord. „Trebuie să ai calitate în plus pentru a face meseria asta”, crede Roxana Matei, referent de Relații Publice la singura bază de transport aerian din România. Cineva spune că unii aviatori ar fi și burtoși, iar apoi râde. „Să nu scrieți asta!”, mai zice.

Soldatul Ioana Apostol de la Baza 90 este de părere că bărbații din Forțele Aeriene sunt mai maleabili decât cei de la alte categorii de forțe. „Par mai relaxați, știu să te binedispună și cred că așa am reușit să mă integrez aici”, spune Ioana, angajată în armată din decembrie 2007. „Da, e adevărat”, completează Vali, „aviatorii sunt mereu puși pe șotii, sunt diferiți, au un fel propriu de a fi”.

„Important este și ajutorul reciproc”, crede sergentul-major Cristina Filip. „Chiar nu am stat să-i analizez pe bărbații de aici, dar îmi place că ne vedem fiecare de treaba noastră și că ne sprijinim.” Sergentul-major Carmen Mitrică consideră că „bărbații și femeile sunt la fel. Fiecare avem și părți bune, și părți rele. Chiar nu e nicio diferență între noi”.

